

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 1. kiadás 1953 május 24

76 — p

Bonn siet létrehozni a zsoldoshadsereget

1 T-33 pi/te/S he B e r l i n , 1953 május 24 /TASzSz/

A "Neues Deutschland", Németország Szocialista Egységpártjának központi lapja "Adenauer fasiszta hadserege Angliát és Franciaországot fenyegeti" című cikkében rámutat arra, hogy a bonni kormány a hadsereg létrehozására irányuló intézkedéseivel nyomatot akar gyakorolni Franciaországra és Angliára, alkalmas szerepet akar biztosítani Nyugat-Németországnak az ugynevezett "európai védelmi közösség"-ben.

- A nyugatnémet Wehrmacht parancsnoki karára vonatkozó adatok - írja a lap - arról tanuszkodnak, hogy a fegyveres erők irányítása volt fasiszta tábornokok kezében van. A tulajdonképeni bonni hadügyminiszter, Blank katonai tanácsadója már régóta nem más, mint Speidel tábornok, Rommel volt vezérkari főnöke. Az összes nyugatnémet zsoldoscsapatok parancsnokságát Cruowel hitlerista tábornoknak kell átvennie. A nyugatnémet légi-erők bombázóalakulatainak élére Kuhlney volt hitlerista ezredes szándékoznak állítani, akinak bombázókötelékei a háború alatt Londont, Birminghamot, Dovert, Coventryt bombázták.

A "Neues Deutschland" a továbbiakban utal arra, hogy a nyugatnémet zsoldoshadsereg parancsnoki karát páncélos szakértőkkel is kiegészítik. A bonni kormány erre a tisztségre többek között von Manteuffel tábornok, volt SS-hadosztályparancsnokot, valamint von Schwerin és Detleffsen volt hitlerista tábornokot jelölte. Detleffsen jelenleg az ugynevezett "Gazdaságpolitikai Egyesületet" vezeti Majna-Frankfurtban. A lap szerint ez lényegében nem más, mint német és amerikai monopolisták klubja. Tagjai között megtalálható Heuss bonni elnök, Seebohn közlekedési miniszter, Pferdenonges nagybankár, valamint a Rockefeller amerikai konszern és a Ford-gyárak képviselői.

Amint a lap rámutat, a volt fasiszta tábornokok vezető helyet akarnak biztosítani maguknak az "európai védelmi közösség"-ben, ezért azt követelik, hogy nyugatnémet zsoldosalakulatokat helyezzenek el az "európai védelmi közösség" különböző tagállamainak területén. /Folyt.köv./

TL

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 2. kiadás

1953 május 24

7 6 05 p

/Bonn siet létrehozni ... 1. folyt./ T pi/te/J he

Ezzel kapcsolatban sokan emlékeztetnek Blank 1952 decemberében tartott rádióbeszédére, amelyben követelte, hogy nyugatnémet csapatgyorsítást helyezzenek el azokban az országokban, amelyek katonai szerződések alapján társai Nyugat-Németországnak. Annakidején - írja a "Neues Deutschland" - Blank e nyilatkozata különösen Franciaországban keltett nagy nyugtalanságot. /MTI/

Osztrák munkások harca a munkabérekre kivetett katonai adó ellen

2 T-58 pi/te/J Vár,he B é c s , 1953 május 24 /T.SzSz/

Amint az "Österreichische Volksstimme" közli, május 21-én osztrák dolgozók több küldöttsége felkereste az osztrák parlamentet, hogy követelje a munkabérekre kivetett katonai adó azonnali megszüntetését.

A koalíciós pártok vezetőinek utasítására hatalmas rendőrosztagokat vontak össze a parlament előtt, amelyek nem engedték be a küldötteket az épületbe. Az Osztrák Néppárt, az Osztrák Szocialista Párt és a "Függetlenek Szövetsége" parlamenti csoportjának képviselői nem voltak hajlandók fogadni a küldötteket.

A dolgozók küldöttségeit csak Honner, az Osztrák Népi Ellenzék képviselője fogadta, aki biztosította őket afelől, hogy parlamenti csoportja teljes mértékben támogatja Ausztria munkásosztályának harcát a német hitlerista megszállás idején kivetett adó megszüntetéséért.

Az említett adó megszüntetéséért indított mozgalomhoz az osztrák munkások újabb csoportjai csatlakoznak. Mint az "Österreichische Volksstimme" közli, az alsóausztriai községi tanácsainak értekezletén egyhangúlag elhatározták, hogy követelik a munkabérekre kivetett munkásellenes katonai adó megszüntetését. /MTI/

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 3. kiadás

1953 május 24

2 6 10 p

Sztrájkmozgalom Svédországban

3 T-73 pi/te/J Vár, hc S t o c k h o l m , 1953 május 24 /TASzSz/

A svéd élelmiszeripari vállalatok dolgozói folytatják a részleges sztrájkokat. A vállalkozók újabb kizárólagos intézkedéseket hoznak. Számos vállalat tulajdonos engedélyeket tett és újabb megállapodást kötött, amely 7-15 koronával emeli a heti béréket. Mint közlik, 320 pékség és cukrászda tett ilyen engedélyeket. A vállalkozók szervezete és az élelmiszeripari szakszervezet között folyó tárgyalások azonban nem vezettek a konfliktus átfogó rendezésére. /MTI/

Szovjet tengerészek segítsége svéd hajóknak

4 T-74 pi/te/J Vár, hc S t o c k h o l m , 1953 május 24 /TASzSz/

A svéd sajtó a köszönet hangján számol be arról, hogy szovjet tengerészek gyors segítséget nyújtottak a Fehér-tengeren jégtörősek közé került svéd kereskedelmi hajóknak. Három svéd kereskedelmi gőzös egy héten keresztül vesztéget szenvedett a jéghegyek között 150 tengeri mérföldnyire Arhangelszktől. Szovjet jégtörők sikeresen kivezették a svéd kereskedelmi hajókat a veszélyes területről, s azok most utban vannak Arhangelszk felé. /MTI/

2

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 4. kiadás

1953 május 24.

10 6 01 p

Nan Ir tábornok nyilatkozata

5 U V/Hav/J hc

K e s z o n , 1953 május 24.

/Uj Kina/

Nan Ir tábornok, a koreai fegyverszüneti tárgyalásokon résztvevő koreai-kimíi küldöttség vezetője, szombaton a következő nyilatkozatot tette:

A koreai fegyverszüneti tárgyalások hét napja feldvannak függesztve. Két javaslat áll szemben egymással: az a nyolcpontos javaslat, amelyet a koreai-kimíi fél tárgyalott elő május 7-én és az a 26 cikkelyes javaslat, amelyet az ENSZ-parancsnokság adott elő május 13-án.

A két - egymással szembenálló - javaslat alapvető céljaiban komoly eltérések vannak. A koreai - kimíi fél nyolcpontos javaslatának alapvető célja az, hogy a fegyverszünet megkötése után az összes, nem közvetlenül hazatelepítendő hadifoglyokat senleges nemzetek őrizetére bízzák, ezzel biztosítva hazatelepítésük kérdésének igazságos rendezését. Ez kézzelfogható kifejezése annak az álláspontunknak, hogy ellenezzük a hadifoglyok erőszakos visszatartását. Ez a javaslat ugyanakkor ellentétes a kényszerű hazatelepítéssel is.

Szembenáll ezzel az ENSZ-parancsnokság 26 cikkelyes javaslatának alapvető célja, amely az, hogy az ENSZ-parancsnokság őrizetében lévő, nem közvetlenül hazatelepítendő hadifoglyokat két csoportra osszák: a koreai néphadsereg fogságbaesett tagjait az ENSZ-parancsnokság kezén lévő területen bocsássák szabadon, anélkül, hogy előbb senleges őrizetbe kerüljenek - mi nem más, mint erőszakos visszatartásuk - ugyanakkor a kimíi népi önkéntesek egységeinek fogságbaesett tagjait átadják egy senleges nemzetekből álló bizottságnak, amelyet különféle korlátozások bémítanak meg. De hatvan nap eltelté után ezeket is az ENSZ-parancsnokság kezén lévő területen akarják szabadonbocsátani - mi leplezett erőszakos visszatartás.

Nyilvánvaló, hogy a felsorolt két alapvető célkitűzés között abban a kérdésben van a döntő különbség, hogy mindkét hadviselő fél valóban hajlandó-e az összes nem közvetlenül hazatelepítendő hadifoglyokat senleges őrizetbe adni és az erre felkért senleges nemzeteket megtisztelni ezzel a bizalommal, /folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K. 5. kiadás

1953 május 24.

10 6 10 P

/Nan Ir tábornok nyilatkozata, 1. folyt./ U V/Hav/J hc

hogy igazságosan igyekeznek megoldani a hadifoglyok hazatelepítésének kérdését, nem tűrve el a hadviselő egyikének beavatkozását vagy nyomasztását sem.

Bár az ENSZ-parancsnokság április 16-i hárompontos javaslatában megállapítja, hogy a nem közvetlenül hazatelepítendő hadifoglyokat Koreában egy semleges nemzet őrizetére kell bízni, sőt még 26 pontos javaslatának első cikkelyében is megemlíti, hogy a semleges nemzetekből álló bizottságnak biztosítani kell, hogy a hadifoglyok a fegyverszünet után hazatelepítésre kerülhessenek, az ENSZ-parancsnokság javaslatának alapvető célkitűzése teljesen halomradönti saját javaslatát is.

Az Egyesült Államok külügyminisztériuma május 15-i nyilatkozatában azt mondja, hogy a koreai-kími javaslat - a megfelelő módosításokkal és felvilágosítások után - alapjául szolgálhatna egy tisztességes megegyezésnek. A tények azonban azt mutatták, hogy az Egyesült Államok külügyminisztériuma nem tekintette a koreai-kími javaslatot "a tisztességes megegyezés alapjának", hanem a "módosítások" ürügyével a tárgyalások alapjául az ENSZ-parancsnokság javaslatát akarja tenni, amely a koreai és kími hadifoglyok erőszakkal visszatartását követeli.

Ki kell jelentenem, hogy a koreai-kími fél szemellátható engedelményeket és nagy erőfeszítéseket tett a hadifoglyok hazatelepítése kérdésének megoldását gátló akadályok elhárítása érdekében. Egyénként két építőjellegű javaslatot terjesztettünk elő. Vezérlő elvünk az, hogy az összes, nem közvetlenül hazatelepítendő hadifoglyokat, semleges nemzetek őrizetére kell bízni és ezeknek a semleges nemzeteknek - tekintet nélkül arra, hogy a hadifoglyokat küldik-e a semleges ország területére, vagy egy semleges nemzetekből álló bizottság jön Koreába - valóban meg kell adni a felhatalmazást arra, hogy az őrizetükben lévő hadifoglyok ellenőrzésében gyakorolhassák jogos funkcióikat és feladásaikat. Így kell biztosítani, hogy minden hadifoglynak alkalma legyen gyakorolni azt a jogát, hogy a fegyverszünet megkötése után hazatelepítésre kerüljön.

/Folyt. köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 6. kiadás

1953 május 24.

106 15 p

/Nem Ir tábornok nyilatkozata, 2.folyt./ U V/Hav/S hc

Ebben az összefüggésben, ha a nem közvetlenül hazatelepítendő hadifoglyokat nem szállítják senleges területre, hanem Koreában, fogságuk eredeti színhelyén veszi át őket a senleges nemzetek bizottsága, akkor egyáltalában szóba sen kerülhet az a lehetőség, hogy a másik fél - a fogvatartó fél területére behatolva - erőszakkal igyekezzék kikényszeríteni fogságbaesett katonáinak hazatelepítését. Éppen ellenkezőleg, az a valószínű, hogy a fogságbentartó fél igyekszik kihasználni, hogy katonailag ellenőrizi ezt a területet és fegyveres fenyegetéssel és körülzárással igyekszik lehetetlenné tenni a másik félhez tartozó hadifoglyok hazatelepítését. Éppen ez az, amit az ENSZ-parancsnokság 26 cikkelyes javaslatával akar érni. Ezért mindig fenntartottuk azt a véleményünket, hogy a hadifoglyok ugynevezett kényszerű hazatelepítésének kérdése nem létező kérdés. Mi sohasem követeltük azt, hogy a hadifoglyokat erőszakkal kell hazatelepíteni. Nem fogjuk azonban sohasem eltérni, hogy erőszakkal tartásunk vissza hadifoglyokat, vagy bármilyen formában erőszakkal megakadályozzák hazatelepítésüket.

Ilyenfornán a koreai néphadsereg fogságbaesett tagjainak - akik a fegyverszünet után nem kerülnek közvetlen hazatelepítésre - a helyszínen való szabadonbocsátás és a nem közvetlenül hazatelepítendő hadifoglyok kimi népi önkénteseknek a helyszínen való szabadonbocsátása a hatvannapos határidő letelte után, honlokegyenest ellenkezik a "tisztességes meggyőzés alapjával", mely megköveteli, hogy az összes, nem közvetlenül hazatelepítendő hadifoglyokat senleges őrizetre kell tenni hazatelepítésük kérdésének igazságos rendezése érdekében.

Ez a javaslat éppen ezért teljesen elfogadhatatlan.

K

Ha a hadifoglyok hazatelepítésének kérdését a genfi egyezmény 118.szakasza értelmében rendezték volna - amely szerint a hadifoglyokat az ellenségeskedések tényleges megszüntetése után késedelen nélkül szabadon kell bocsátani és haza kell telepíteni - akkor a koreai fegyverszüneti tárgyalások nem húzódtak volna el majdnem két évig, meggyőzés nélkül.

/Folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 7. kiadás

1953. május 24.

10 ó 20 p

/Nan Ir tábornok nyilatkozata, 3. folyt./ U V/Hav/J hc

Az ENSZ-parancsnokság azt állítja, hogy vannak a mi erőinknek olyan fogságbaesett tagjai, akik nem hajlandók hazatérni. Ez hihetetlen.

Ezenfelül pedig a genfi egyezmény és a nemzetközi szokások durva és elfogadhatatlan megsértése, hogy a hadifoglyokat politikai menekülteknek minősítik, akiknek a fogvatartó fél politikai menékjogot adhat. A koreai-kinai fél véleménye az, hogy a másik fél fogságában lehetnek olyan hadifoglyok, akik a megfélemlítés és nyomás hatására aggódnak és nem mernek hazatérni, de ezeket senki sem lehet semmiképpen sem megfosztani attól a joguktól, hogy hazatelepítésre kerüljenek. Erről a jogról még az ENSZ-parancsnokság is elismeri, hogy a hadifoglyoknak a fegyverszünet után alkalmat kell adni annak gyakorlására.

A koreai-kinai fél 1952. április 7-én az ENSZ-parancsnokság ajánlatára nyilatkozatot tett, hogy megszabadítsa aggodalmuktól a koreai-kinai fél fogságbaesett katonáit. Ezt a nyilatkozatot átadtuk az ENSZ-parancsnokságnak, hogy hozza nyilvánosságra hadifogolytáboraikban. Most azonban bebizonyosodott, hogy a hadifoglyok semmit sem hallottak és semmit sem láttak ebből a nyilatkozatból. Ebből látható, hogy ha a fegyverszünet után az összes, nem közvetlenül hazatelepítendő koreai és kínai hadifoglyok a másik fél kezén maradnának - akár huzamos visszatartás, akár a helyszínen való szabadonbocsátás útján - akkor egyáltalán semmi lehetőség sem lenne arra, hogy megszabaduljanak az ENSZ-parancsnokság fegyveres ellenőrzése alól és így alkalmat kapjanak arra, hogy gyakorolják a hazatelepítéshez való jogukat.

/Folyt. köv./

K

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 8. kiadás

1953 május 24.

10 ó 25 p

/Nan Ir tábornok nyilatkozata, 4. folyt./ V /Hav/J hc

Éppen ezért, biztosítani kell, hogy minden hadifogolynak alkalma legyen gyakorolni azt a jogát, hogy a fegyverszünetet követően hazatelepítésre kerüljön, az összes nem közvetlenül hazatelepített hadifoglyokat kivétel nélkül át kell adni semleges nemzeteknek, hogy őrizetbe vegyék őket, megakadályozva minden külső beavatkozást vagy nyomást.

Ennek az elvnek megvalósítását célozza mind a két javaslat, amelyet egymás után előterjesztettünk.

Kifejtettük ezenkívül, hogy a koreai-kinai fél részéről április 26-án előterjesztett hatpontos javaslat észszerűbb, mint a május 7-i nyolcpontos javaslat, mert jobban biztosítja, hogy a hadifoglyok megkapják az alkalmat és lehetőséget a hazatelepülés jogának gyakorlására, ha semleges országba szállítják őket, mint ha Koreában veszi őket őrizetbe egy semleges nemzetekből álló bizottság.

Mindaz onáltal: egyezmény csak úgy jöhet létre, ha mind a két fél tesz engedményeket. Az ENSZ-parancsnokság 26 cikkelyes javaslatában nemcsak elmulasztotta, hogy bármilyen engedményt tegyen, hanem még visszalépett április 16-i hárompontos javaslatától is. Azért vetették fel azt, hogy a koreai néphadsereg nem közvetlenül hazatelepítendő fogságbaesett tagjait a fegyverszünet után a helyszínen bocsássák szabadon, mert tudják, hogy ezt semmiképpen sem fogadják el.

Rá kell mutatni: az ENSZ-parancsnokság fél attól, hogy a nem közvetlenül hazatelepített hadifoglyok gyakorolni fogják azt a jogukat, hogy fegyverszünetet követően hazatelepítésre kerüljenek és éppen ezért nem meri őket teljesen megszabadítani az ENSZ-parancsnokság ellenőrzése alól, semleges területre küldve őket, sőt még Koreában sem meri őket teljesen a semleges nemzetek bizottságának őrizetére bízni, nem mer ennek a bizottságnak elegendő szabadságot és hatalmat adni arra, hogy hazatelepítésük kérdését igazságosan rendezze.

/Folyt. köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 8. kiadás

1953 május 24.

10 ó 25 p

/Nan Ir tábornok nyilatkozata, 4. folyt./ V /Hav/J hc

Éppen ezért, biztosítani kell, hogy minden hadifogolynak alkalma legyen gyakorolni azt a jogát, hogy a fegyverszünetet követően hazatelepítésre kerüljön, az összes nem közvetlenül hazatelepített hadifoglyokat kivétel nélkül át kell adni senleges nemzeteknek, hogy őrizetbe vegyék őket, megakadályozva minden külső beavatkozást vagy nyomást.

Ennek az elvnek megvalósítását célozza mind a két javaslat, melyet egymás után előterjesztettünk.

Kifejtettük ezenkívül, hogy a koreai-kinai fél részéről április 26-án előterjesztett hatpontos javaslat észszerűbb, mint a május 7-i nyolcpontos javaslat, mert jobban biztosítja, hogy a hadifoglyok megkapják az alkalmat és lehetőséget a hazatelepülés jogának gyakorlására, ha senleges országba szállítják őket, mint ha Koreában veszi őket őrizetbe egy senleges nemzetekből álló bizottság.

Mindaz onáltal: egyezmény csak úgy jöhet létre, ha mind a két fél tesz engedményeket. Az ENSZ-parancsnokság 26 cikkelyes javaslatában nemcsak elmulasztotta, hogy bármilyen engedményt tegyen; hanem még visszalépett április 16-i hárompontos javaslatától is. Azért vetették fel azt, hogy a koreai néphadsereg nem közvetlenül hazatelepítendő fogságbaesett tagjait a fegyverszünet után a helyszínen bocsássák szabadon, mert tudják, hogy ezt semmiképpen sem fogadjuk el.

Rá kell mutatni: az ENSZ-parancsnokság fél attól, hogy a nem közvetlenül hazatelepített hadifoglyok gyakorolni fogják azt a jogukat, hogy fegyverszünetet követően hazatelepítésre kerüljenek és éppen ezért nem veri őket teljesen megszábadítani az ENSZ-parancsnokság ellenőrzése alól, senleges területre küldve őket, sőt még Koreában sem veri őket teljesen a senleges nemzetek bizottságának őrizetére bízni, nem ver ennek a bizottságnak elegendő szabadságot és hatalmat adni arra, hogy hazatelepítésük kérdését igazságosan rendezze.

/Folyt. köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 9. kiadás

1953 május

10 6 35 p

/Nan Ir tábornok nyilatkozata, 5. folyt. / U V/Hav/J hc

Az ENSZ-parancsnokság javaslata formailag ugyan elfogadta a semleges nemzetek bizottságának felállítását, de ténylegesen már eleve megbénítja ezt a bizottságot. A koreai-kínai félnek az a véleménye, hogy a semleges nemzetek bizottságának - mivel az ENSZ-parancsnokság ellenőrzése alatt lévő területre jön átvenni a hadifoglyokat, tehát szabadsága már is korlátozva van - elegendő fegyveres erővel és hatalommal kell rendelkeznie és mentesnek kell lennie az ENSZ-parancsnokság ellenőrzésétől, hogy őrizetbe vehesse a hadifoglyokat és megakadályozhassa mindenféle - a hadifogolytáborokon kívüli és belüli - összeszökségek bonasztó tevékenységét. A semleges nemzetek bizottságának semleges állásponton kell lennie és minden kérdésben egyszerű többséggel kell döntenie. A bizottságban - a kérdés zökmenetes rendezésének biztosítása érdekében és a genfi konvenció 132. szakaszával összhangban - India lehet a döntőbíró és elnök. A semleges nemzetek bizottságának tevékenységébe, ami a hadifoglyok őrizetét és hazatelepítésük kérdésének rendezését illeti, a hadviselő felek egyikének sem szabad beleavatkoznia. A bizottságnak jogot kell adni arra, hogy megtegye a megfelelő intézkedéseket a koreai-kínai fél részéről a felvilágosító munka elvégzésére a hadifogolytáborokba küldött személyzet szabad tevékenységének biztosítására. A semleges nemzetek bizottságának ezenkívül a helyszínen kell ellenőriznie, hogy ennek a személyzetnek felvilágosító munkája ne ütközzék semilyen szándékos akadályba.

lm A koreai és kínai fél véleménye szerint a hadifogolykérdésnek, a koreai fegyverszünet most már egyetlen akadályának, megoldásához elengedhetetlen feltétel a semleges nemzetek bizottságának tiszteletbentartása, annak biztosítása, hogy megfelelő hatalommal és teljes szabadsággal gyakorolhassa jogos funkcióit. A semleges nemzetek bizottságának korlátozása, a munkájába való beleavatkozás, a katonai körülzárás, fenyegető helyzet teremtése és hasonló intézkedések viszont csak arra szolgálnak, hogy önmagukra adó semleges nemzetek számára megnehezítsék ennek a feladatnak vállalását. /folyt.köv.

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K lo. kiadás

1953.május 24.

// óra¹⁵ perc

/Nam Ir tábornok nyilatkozata...6.folyt./ U V/Hav/Im Kor

A koreai és kínai fél, tekintettel az ENSZ-parancsnokság makacsul hangoztatott érvelésére, hajlandó feltételezni, hogy az előirt négyhónapos határidő lejárta után is lehetnek olyan hadifoglyok, akik még nem települtek haza. Erre vonatkozólag azt javasoljuk, hogy ezeknek az embereknek sorsáról a politikai értekezletre bizzák a döntést, amely tanácskozások útján rendezzi a kérdést. Ez teljesen észszerű, hiszen a politikai értekezletnek éppen az a szerepe és felelőssége, hogy rendezze a koreai fegyverszünet után függőben maradt különféle kérdéseket. Az ENSZ-parancsnokságnak az a követelése, hogy az előirt idő lejárta után haza nem települt hadifoglyokat az ő kezén levő területen engedjék szabadon, lényegében azt jelenti, hogy azok a semleges nemzetek bizottságának kezéből újból visszakerülnek az ENSZ-parancsnokság kezébe és az újból erőszakkal visszatarthatja őket.

Ez teljességgel ellentétben van az emberiség alapelveivel és a koreai és kínai fél egyáltalán nem fogadhatja el.

A kérdés tehát teljesen világos:

Ha az ENSZ-parancsnokság ugyanolyan őszintén el akarja háritani az akadályokat a koreai fegyverszünet útjából, mint a koreai és kínai fél, akkor csak le kell mondania az itt felsorolt észszerűtlen javaslatairól és őszintén elfogadnia, hogy az összes nem közvetlenül hazatelepítendő koreai és kínai hadifoglyokat a semleges nemzetek bizottságának őrizetébe adja, hazatelepítésük kérdésének igazságos rendezése végett.

Ebben az esetben azonnal létrejöhet a koreai fegyverszünet. Ez az alapja a tisztességes meggyőzésnek, amelyet a koreai és kínai fél javaslata tesz lehetővé. Teljesíteni kell az egész világ népeinek - köztük sok olyan népnek, melynek fiai Koreában véruket hullatják - közös hő óhaját, nem szabad tovább halogtni a koreai és kínai fél tisztességes és észszerű javaslatának elfogadását, amely lehetővé teszi a koreai fegyverszünet megvalósítását./MTI/

- - -

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 11. kiadás 1953.május 24. // óra 15 perc

A japán szakszervezetek a Josida-kormány ellen

6 T-14 By/Hb/lm Kor P e k i n g 1953.május 24./TASzSz/

Az "Uj Kina" hírügynökség tokiói jelentésének alapján közli, hogy a hárommillió munkást és alkalmazottat tömörítő Japán Szakszervezeti Főtanács tömegmozgalmat szándékozik indítani Josida új kormánya ellen és tervbe vette, hogy június 10-én országsszerte tiltakozó tüntetéseket szervez.

A főtanács nyilatkozatot tett közzé. A nyilatkozat szerint a főtanács Japán összes békeszerető erőivel egyesül annak érdekében, hogy lemondásra kényszerítse a Josida-kormányt. A Josida-kormány - hangzik a nyilatkozat - akadályt jelent a Japán függetlenségéhez vezető uton./MTI/

- . -

Előkészületek Libanonban a IV.VIT-re

7 T-81 By/Hb/lm Kor B e i r u t 1953.május 24./TASzSz/

Az "Asz Sarha" című libanoni lap jelentése szerint Beirutban ülést tartott a IV.VIT előkészítésére alakult libanoni bizottság. Az ülésen ifjúsági és diákszervezetek, szakszervezetek, valamint sport- és nőszervezetek képviselői vettek részt. Az ülés résztvevői elhatározták, hogy a városokban, városkörületekben, a vállalatoknál és az iskolákban VIT-előkészítő bizottságokat alakítsanak.

14. A bizottság felhívással fordult a libanoni ifjúsághoz. Felszólította a libanoni ifjakat és leányokat, vessék latba minden erejüket annak érdekében, hogy a lakosság különböző rétegeit képviselő libanoni fiatalok részt vehessenek a VIT-en, "ott előterjeszthessék a libanoni nép nemzeti kívánságait, valamint a szabadságról, a szabad életéről, a békéről, a testvériségről és a felvirágzásról szőtt álmait."/MTI/

- . -

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 12. kiadás

1953. május 24.

12 óra 05 perc

A Német Demokratikus Köztársaság Szovjetunióban járt szakszervezeti küldöttségének nyilatkozata

8 T-80 pi/te/lm Kor
5

B e r l i n

1953. május 24./TASzSz/

A szovjet szakszervezetek meghívására látogatást tett a Szovjetunióban a Német Demokratikus Köztársaság szakszervezeti küldöttsége. Az "ADN" hírügynökség közölte a küldöttség tagjainak nyilatkozatát.

A küldöttség tagjai nyilatkozatukban hangsúlyozták, hogy az egész szovjet nép békét akar és hogy háromtes szovjetunióbeli tartózkodásuk alatt ez gyakorolta rájuk a legmélyebb benyomást. A szovjet embereknek a német kérdésben elfoglalt világos álláspontját - mondja a továbbiakban a nyilatkozat - megelégedéssel fogadták küldöttségünk tagjai. Amerre csak jártunk, mindenütt kifejezésre juttatták azt a kívánságukat, hogy kísérje teljes sikerre még szetszakított hazánk demokratikus egységéért vívott harcunkat.

A nyilatkozat befejezésül ezt mondja: "Mély emberiséget tapasztaltunk abban a népben, amely a föld legnagyobb országát lakja és amely a történelemben elsőnek teremtette meg a szocialista társadalmi rendet és halad ma a kommunizmus felé. Ezzel a néppel örökre szoros barátságban akarunk élni. Ez a barátság megfelel a béke érdekének és megszilárdítja a békét. Ez a barátság megfelel hazánk demokratikus egysége megteremtéséhez fűződő érdekeinknek, leghőbb törekvéseinknek." /MTI/

K Nasszer ezredes az angolok "idegháborujáról"

9 T-15 By/Hb/lm Kor

K a i r o

1953. május 24./TASzSz/

Sajtójelentések szerint Nasszer ezredes, az ugynevezett egyiptomi katonai forradalmi tanács helyettes elnöke kijelentette, hogy az Egyiptomban élő angol polgári személyeknek az országból való távozására adott angol utasítások az "idegháboru" eszközeihez tartoznak és "ezeket az utasításokat csupán abból a szándékból adták ki, hogy nyugtalanságot keltsenek." /folyt. köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 13. kiadás

1953.május 24.

12 óra perc

/Nasszer beszédes...folyt./ T By/Hb/lm Kor

Teljesen nyilvánvaló - mondotta Nasszer -
"hogy az angolok zűrzavart akarnak kelteni az Egyiptomban élő
idegenek körében."

"Ezek a cselszövések azonban - folytatta
Nasszer - nem kényszerítik Egyiptomot arra, hogy eltérjen kitűzött
céljaitól." /MTI/

- . -

Burmai küldöttség érkezett Moszkvába

10 T-19 By/Hb/lm Kor M o s z k v a 1953.május 24./TASzSz/

Május 23-án burmai küldöttség érkezett Moszkvá-
ba. A küldöttséget Bo Hmu Aung, a burmai képviselőház helyettes
elnöke, a burmai szakszervezeti kongresszus alelnöke vezeti.

A küldöttség tagjai: U Ko Dzsi, U Maung
Ko, U On Dzsi és U Pe Tin, burmai szakszervezeti vezetők, vala-
mint U Tein Tin, a burmai kormány munkügyi kérdésekkel foglal-
kozó hivatalának igazgatóhelyettese.

A burmai küldöttek látogatásuk során tanul-
mányozzák majd a szovjet szakszervezetek tevékenységét.

A küldöttséget a vnukovoi repülőtéren V.
Barjozin, a Szovjetunió Szakszervezeti Központi Tanácsa elnök-
ségének tagja és a Szovjetunió Szakszervezeti Központi Tanácsának
felelős funkcionáriusai fogadták.

14 A küldöttség fogadtásán megjelent M. On, a
Burmai Unió rendkívüli és meghatalmazott nagykövete is. /MTI/

- . -

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 14. kiadás

1953. május 24.

12 óra 45 perc

"A jelenlegi nemzetközi helyzetről" - a "Pravda" szerkesztőségi cikke

T-24 pi/Sp/lm Kor

M o s z k v a

1953. május 24./TASzSz/

A "Pravda" május 24-i száma "A jelenlegi nemzetközi helyzetről" címmel egészoldalas szerkesztőségi cikket közöl. Alábbiakban közöljük a szerkesztőségi cikk teljes szövegét:

Az utóbbi hónapokban minden országban nagy érdeklődés nyilvánul meg a vitás nemzetközi kérdések rendezésére irányuló lépések iránt. A jelenlegi körülmények között ez természetes.

Senki sem tagadhatja, hogy széles nemzetközi körökben erősödnek a nemzetközi viszonyokban tapasztalható feszültség megszüntetését célzó törekvések. A vitás kérdések megoldása útján tett minden lépés csökkentené a háborus veszélyt, elősegítené a népekre nyomorúságot hozó fegyverkezési hajszát, szüntetését, megkönnyítené sokmillió ember helyzetét. És viszont, a nemzetközi helyzetben mutatkozó feszültség fenntartása a háborus előkészületek további fokozását jelenti, a katonai kiadások további növekedését, az adók további emelkedését, amelyek súlya mindennekelőtt a néptömegek vállára nehezedik.

Ilyen körülmények között bármely ország kormányának nemzetközi téren megtett minden újabb lépése figyelmes tanulmányozás tárgya lesz nemcsak kormánykörökben, hanem a legszélesebb körökben is.

Köztudomású, milyen figyelemmel és rokonszenvenvel fogadták a szovjet kormány vezetőinek nemrég tett nyilatkozatait arról, hogy a Szovjetunió kész az érdekelt országok kölcsönös meg-egyezése alapján megoldani a vitás vagy megoldatlan nemzetközi kérdéseket. Ezek a nyilatkozatok megszilárdították a népekben azt a hitet, hogy lehetséges a megérlelődött nemzetközi problémák rendezése, a népek ugyanis tudják, hogy a szovjet kormány nyilatkozatai soha nem térnek el valóságos szándékaitól. /folyt. köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 15. kiadás

1953. május 24.

13 óra 25 perc

/” A jelenlegi nemzetközi helyzetről...folyt./ T pi/Vl/Ln Kor

Az is köztudomású, hogy a béke megőrzésében érdekelt emberek békeszerető megnyilvánulásként fogadták Eisenhower elnöknek április 16-i nyilatkozatában elmondott azon szavait, hogy a vitás kérdések közül, "legyenek azok nagyok vagy kicsinyek, egyetlen egy sem megoldhatatlan, ha megvan az óhaj minden más ország jogának tiszteletben tartására" és hogy "az Egyesült Államok hajlandók igazságos részt vállalni megükra" a vitás nemzetközi kérdések megoldásában, jóllehet Eisenhowernek ugyanebben a nyilatkozatában voltak más olyan mozzanatok is, amelyek semmissé tették e szavak pozitív jelentőségét. Most meg kell állapítani, hogy Eisenhower május 20-i újabb nyilatkozatában nyoma sem maradt ennek a békeszerető megnyilvánulásnak, nem is szólva a tetteivel való elátamasztásról. Teljesen érthető, hogy Churchillnek, Nagy-Britannia miniszterelnökének nemrégiben tartott alsóházi beszéde, amelyben a nemzetközi élet számos égető kérdését érintette, valamint a beszéddel kapcsolatos vita nemcsak Angliában vonta magára a figyelmet, hanem messze határain túl is.

A brit miniszterelnök sok tekintetben támogatja az Egyesült Államok kormányának álláspontját. Beszédében azonban az is visszatükröződött, hogy eltérés van néhány elsőrendű fontosságú kérdésben Nagy-Britannia és az Egyesült Államok állásfoglalása között.

Churchill beszédének jelentős részében Nagy-Britannia és a Szovjetunió viszonyával foglalkozott. A Szovjetunió közvéleménye az e tárgyról mondottakból nem fogadhat el mindent bírálattal és komoly ellenvetések nélkül. Most azonban mindezekelőtt nem arra fontos rámutatni, amiben eltérünk Nagy-Britannia miniszterelnökétől. Fontosabb időborítani azokat a mozzanatok, amelyek előmozdítják a vitás nemzetközi kérdések rendezését a népek békéje és biztonsága érdekében.

Churchill beszédében vannak olyan állítások, amelyek az angol nép béketörekvéseit tükrözik és azt bizonyítják, hogy Nagy-Britannia miniszterelnöke valójában értékeli a jelenlegi nemzetközi helyzet néhány lényeges mozzanatát./folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 16. kiadás

1953. május 24.

13 óra 30 perc

/"A jelenlegi nemzetközi helyzetről...2.folyt./ T pi/Vl/ln Kor

Ezeket a megállapításokat helyesléssel fogadták a béke megőrzésében érdekelt széles társadalmi körök. Ugyanakkor a megállapítások ellen - különösen az Egyesült Államokban - kirohanásokat intéznek azok a körök, amelyeknek különös érdeke fűződik a nemzetközi viszonyok jelenlegi feszültségének fenntartásához.

Figyelmet érdemel Churchill következő kijelentése: "Nem hiszem, hogy megoldhatatlan lenne Oroszország biztonsága és Nyugat-Európa szabadsága és biztonsága összeegyeztetésének rendkívül komoly problémája." Ez a kijelentés szükségképpen együttérző visszhangot váltott ki azoknál az emberknél, akik valóban a megérlelődött nemzetközi problémák rendezésére törekvenek, akik gyűlölik a népeknek - különösen a jelenlegi körülmények között - felmérhetetlen nyomorúságot okozó háborút. Churchill enlített kijelentése országunkban nagára vonta a figyelmet, mint kellő időben tett lépés a jelenlegi nemzetközi helyzetben.

Amikor a miniszterelnök a Szovjetunió és a nyugateurópai országok "biztonsága összeegyeztetésének" lehetőségéről nyilatkozott, természetesen saját országának érdekeit tartotta szem előtt. Ugyanakkor nem kétséges, hogy az a politika, amely Anglia nemzeti érdekeinek, másfelől a béke fenntartása és a nemzetközi együttműködés megszilárdítása érdekeinek összehangolására irányul, a Szovjetunió és a többi békeszerető nép megértésével és támogatásával találkozik.

Churchillnek az a megállapítása, amelyet a Szovjetunió biztonsága és Nyugat-Európa biztonsága összeegyeztetéséről tett, annál nagyobb jelentőségű, mivel a brit miniszterelnök a kérdés felvételével nemcsak a Nagy-Britannia és a Szovjetunió közötti viszonyt érinti, hanem a béke fenntartásának és megszilárdításának egész problémáját is.

A jelenlegi nemzetközi helyzetet a rendezendő problémák nagyfokú bonyolultsága jellemzi és ez arra kötelez, hogy kellő megértéssel viseltessünk azok iránt, akik úgy vélik, hogy az összes vitás és megoldatlan problémák egyszerre való megvitatását és megoldását célzó kísérletre kudarc várna.
/folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 17. kiadás

1953. május 24.

13 óra 55 perc

/"A jelenlegi nemzetközi helyzetről...3.folyt./ T pi/Vl/lm Kor

Az előrehaladás olyan égető kérdések rendezése terén, amilyen a koreai háboru kérdése vagy Németország kérdése, előmozdíthatná a jelenlegi nemzetközi helyzet feszültségének megszüntetését, előkészíthetné a talajt más problémák megoldására is. Nyilván a nemzetközi problémák rendezésének ilyen megítélésére gondolt Churchill is, amikor kijelentette: "Hiba volna azt gondolni, hogy semmit sem lehet rendezni Szovjet-Oroszországgal, ha - vagy amíg - nem kerül rendezésre minden. Két vagy három nehézséget jelentő mozzanat rendezése eredmény volna minden békeszerető ország számára." Az egyik legfontosabb nemzetközi kérdés, amelynek békés rendezéséhez minden ország népeinek érdeke fűződik, a koreai kérdés.

Köztudomású, hogy a Kínai Népköztársaság és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság diplomáciai kezdeményezése, amelyet a Szovjetunió támogatott, reális lehetőségeket nyitott meg a koreai fegyverszünet megkötése és a koreai háboru megszüntetése előtt.

A Koreában létrejött megegyezés alapján máris megtörtént a beteg és sebesült hadifoglyok kicserélése. Április 26-án Panmindzsonban újra megkezdődtek a tárgyalások az összes hadifoglyok hazatelepítéséről. A kínai-koreai fél javaslatai, és, különösen, május 7-i legutóbbi javaslata, - amint ez minden elfogulatlan ember előtt nyilvánvaló - megadják a kellő alapot a fegyverszünet megkötése utjában álló utolsó kérdés gyakorlati megoldásához, következésképpen, a koreai háboru megszüntetéséhez.

K Churchill a koreai-kínai fél javaslatának türelmes és együttérző megvizsgálása mellett foglalt állást. Kijelentette: "Nem kell abból kiindulni, hogy azok nem szolgálhatnak megegyezés alapjául". Churchillnek ez a kijelentése, valamint több képviselő alsóházi nyilatkozatai, amelyben élesen bírálták az "ENSZ-parancsnokságnak" a panmindzsoni tárgyalásokat fékező képviselőit, azt tükrözték, hogy az angol társadalom minden rétegében fokozódik az elégedetlenség a koreai kérdés rendezésének elhuzódása miatt./folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 18. kiadás

1953. május 24.

14 óra perc

/"A jelenlegi nemzetközi helyzetről...4.folyt./ T pi/Vl/lm Kor

Phenjan és más koreai városok és falvak, valamint Antung és néhány más kínai város folytatódó vadállati bombázása éppen úgy, mint Harrison amerikai tábornokna : a panminzsoni tárgyalások megszakítására irányuló állásfoglalása, jogos felháborodást és tiltakozást vált ki mind Angliában, mind más országokban. Nehru indiai minisztere lnök az indiai parlamentben nemrég tett nyilatkozatában rámutatott arra, hogy Harrison álláspontja nyilvánvalóan ellentétben áll azzal a határozattal is, amelyet a múlt év végén hoztak az ENSz-ben a koreai hadifoglyok kérdésében. Nehru egyenesen kijelentette, hogy a koreai-kínai fél javaslatainak "a tárgyalásoknak - és reméljük, a probléma megoldásának - alapjaul kell szolgálniok". A panminzsoni tárgyalások ennek ellenére - Harrison álláspontja következtében - újból lefékeztek.

Ebben a helyzetben teljesen érthető a panminzsoni tárgyalások menete miatt tapasztalható határozott elégedetlenség, amelyet Attlee, a labouristák ismert vezére juttatott kifejezésre az alsóházban.

Churchill beszédében különleges helyet foglalt el a német probléma, amelyet méltán nevezett "Európa uralkodó problémájának". De ha ez valóban így van, ebből az következik, hogy Churchillnek a német problémával kapcsolatos és beszédében kifejtett elképzelései különös jelentőségre tesznek szert. A Churchill által e kérdésben kifejtett elképzelés azonban semmiképpen sem tekinthető úgy, mint az említett "uralkodó" nemzetközi probléma rendezésére irányuló tényleges törekvés kifejezése.

Mindenekelőtt figyelmet érdemel az a tény, hogy Churchill nem is tartotta szükségesnek megemlíteni a jaltai nyilatkozatot és a potsdami határozatokat, amelyek kidolgozásában ő maga is résztvett és amelyek megfogalmazzák a német kérdés tényleges rendezésének legfőbb elveit az egységes Németország, mint békeszerető, demokratikus állam megteremtésének alapján.

/folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 19. kiadás

1953. május 24.

14 óra 25 perc

/"A jelenlegi nemzetközi helyzetről"...5.folyt./ T pi/Vl/lm Kor

A fentemlitett nemzetközi okmányok történelmi jelentősége az, hogy bennük kifejezésre jut a nyugati hatalmak és a Szovjetunió között a német kérdésben a háboru idején elért és közvetlenül a háboru befejezése után megerősített politikai összehangoltság és konkrét szerződéses megegyezés. Ebben az értelemben az említett megegyezések, amelyek előírják Németország, mint békeszerető és demokratikus állam egyesítésének elősegítését, a legfontosabb eredmények "Oroszország biztonsága és Nyugat-Európa szabadsága és biztonsága összehangoltetésének" ügyében.

Most is feltétlenül érdekelni fog bennünket, mennyire fognak megfelelni Nagy-Britanniának a nemzetközi viszonyok területén a miniszterelnök beszéde után fogantatosítandó lépései azon megegyezések alapelveinek, amelyek alatt ott állnak a nagyhatalmak aláírásai, és mennyire mozdíthatják elő a közöttük megkötött új megegyezések a népek békéjének és biztonságának megszilárdítását. Az utóbbi évek tapasztalatai azonban arról tanuszkodnak, hogy a vitás és megoldatlan kérdések rendezését az a politika akadályozza, amelynek keretében a nyugati hatalmak egyoldalúan elvetik a megkötött megegyezéseket. Nem vonható kétségbe, hogy az egész jelenlegi nemzetközi helyzet merőben más képet mutatna, megszűnnék jelenlegi kiéleződöttsége és feszültsége, ha megvalósították volna a nagyhatalmak között a legfontosabb nemzetközi kérdésekben kötött megállapodásokat.

Ezzel kapcsolatban nem lehet nem megállni annál, hogy Churchill bizonyos okoknál fogva célszerűnek tartotta megemlíteni a hírhedt 1925. évi locarnoi szerződést, amely - szavai szerint - azon az "egyszerű tételen" alapult, hogy ha Németország megtámadja Franciaországot, akkor Anglia a franciák oldalán lesz, ha pedig Franciaország támadja meg Németországot, akkor Anglia a németek oldalán lesz. Churchill nem tett említést ezzel kapcsolatban arról, hogy annakidején a locarnoi rendszer adott szabad kezet a támadószellemű német imperializmusnak. Nyugaton ugyan korlátozta Németország cselekvési szabadságát, Keleten azonban cselekvési szabadságot adott neki, a Szovjetunió felé irányította a német agressziót. Mint ismeretes, a locarnoi politika volt egyike azoknak a nem csekély fontosságú tényezőknek, amelyek előkészítették a második világháborút./folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 20. kiadás

1953. május 24.

14 óra 45 perc

/A jelenlegi nemzetközi helyzetről...6.folyt./ T pi/Vl/ln Kor

A történelmi tapasztalatai azt mutatják, hogy amíg Németországban cselekvési szabadságot adnak a militarista, revansvágyó elemeknek, amíg nem fogantatósítanak olyan hathatós intézkedéseket, amelyek biztosítják Németország békeszerető alapon való fejlődését, a német militarizmus elég gyorsan feltámad és semmiféle formaszerinti garanciák és kötelezettségek sem nyújthatnak bizonyosságot a német állam szomszédainak biztonságuk felől, afelől, hogy nem fogja őket ismét német agresszió fenyegetni. Meg kell jegyezni, hogy a Locarno utolsó terv maga Nagy-Britannia biztonságának érdekei szempontjából is tarthatatlannak látszik, nem is szólva más európai államok és, mindenekelőtt Németország szomszédai - Franciaország, Belgium, Hollandia, Lengyelország, Csehszlovákia és mások - biztonságának biztosításának érdekében, mivel a Locarno-tervhez való visszatérésre irányuló kísérletek tág terevet nyitnának ingadozó és átmeneti nemzetközi kombinációkra és egyes országok csoportosulására más országok ellen, ami kikülvitelően nem a nemzetközi viszonyok enyhülését, hanem kiéleződését vonná maga után.

Nos, és hogyan lehet megvalósítani Locarno eszméit a mai Németországot illetően? Churchill felvetve Locarno eszméjét, egyetlen szóval sem tett említést Németország egységének helyreállításáról, ami pedig döntő jelentőségű nemcsak Németországra nézve, hanem Európa és az egész világ biztonságának biztosítására nézve is.

A bonni és párizsi szerződések megkötésével kapcsolatos, most folyó külön-intézkedésekre utalva, az angol kormánypolitikát Németország széttagozottságának lerögzítésére orientálja. Sőt, mi több, Churchill beszédéből az következik, hogy nemcsak befejezett ténynek tekinti Németország széttagozottságát, hanem olyan jelenségnek is, amelybe bele lehet és bele kell nyugodni.

"Öfelsége kormányának politikája az - jelentette ki Churchill - hogy a legbecsületesebben ragaszkodjunk Nyugat-Németországgal fennálló egyezményeink szelleméhez és szövegéhez."/folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 21. kiadás

1953. május 24.

14 óra 10 perc

/"A jelenlegi nemzetközi helyzetről...7.folyt./ T pi/Vl/1a Kor

"Senniképen sem szándékozunk lemondani - hangsúlyozta a miniszterelnök - azon kötelezettségeink teljesítéséről, amelyeket Nyugat-Németországgal kapcsolatban vállaltunk magunkra." Nem következik-e ezekből a kijelentésekből, hogy a nagyhatalmak között az egységes, békeszerető, demokratikus Németország megteremtése érdekében kötött egyezmények szellemét és szövegét áldozatul vetik oda más olyan egyezmények szellemének és szövegének, amelyeket elkülönülve kötöttek és amelyek szentesítik Németország széttagoltságát, Nyugat-Németország újrafelfegyverzését, Németország e részének átalakítását a militarizmus és a támadó reanszellen tüzfőszkévé.

Nem is foglalkozunk Churchillnek azzal a teljesen helytelen állításával, hogy a német probléma kiüleződésének oka a szovjet politika. A Németország^{ban} előállott helyzet valóságos okát ismételtelen is megvilágították a Szovjetunió tekintélyes képviselői, és nincs értelme itt elismételni őket. Nem foglalkozunk Churchillnek azokkal az elég erős szavaival, amelyeket a keletnémetországi helyzet negatív jellemzésére válogatott össze. Mi, természetesen, nemcsak hogy nem kevésbé lecsöpülő, hanem még jóval igazabb szavakat is találhatnánk a nyugatnémetországi helyzet jellemzésére, de most nem az a dolog lényege, hogy kölcsönösen megrójuk egymást.

Mindenki előtt világosnak kell lennie, hogy Németország széttagoltsága a háborus veszély tüzfőszkének feltámasztását jelenti Európa szívében. A német nép nem nyugszik belc, hogy elveszítse egységét, melyet vagy egy évszázada vívott ki nagy erőfeszítések és áldozatok árán. Németországot illetően ezért a legfőbb feladat az, hogy megszüntessük a német állam jelenleg fennálló széttagoltságát, s/készítsünk elő és kössünk meg Németországgal, amely a nagyhatalmak potsdami meggyezésére alapelveinek megfelelően biztosítja az egységes, demokratikus, békeszerető Németország megteremtését. E téren a német agressziótól nem egyszer szenvedett országok fő gondja a német militarizmus feltámasztásának megakadályozása kell hogy legyen. Ezzel együtt minden feltételt biztosítani kell a német népnek Németország békeiparának fejlesztéséhez, ahhoz, hogy termelési-technikai színvonalának megfelelően résztvehessen a világ gazdasági életében, hogy tovább fejlődjék gazdag nemzeti kulturája. /folyt. köv./
/olyan békeszerződést

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 22. kiadás

1953. május 24.

15 óra 15 perc

/"A jelenlegi nemzetközi helyzetről...8.folyt./ T pi/Vl/lm Kor

Az új békeszerződésnek ebben a vonatkozásban ki kell küszöbölnie a versaillesi rendszer hibáit, amely nagy nemzet leigázására irányult. Senki előtt sem titok, hogy a versaillesi rendszer kidolgozóit sokkal inkább foglalkoztatta a világpiaci versenytársként szereplő Németország gazdasági újjászüllesztésének megakadályozása, semmint Németország újrafelfegyverzésének tényleges lehetetlenné tétele.

Churchill azzal, hogy megkerült olyan rendkívül fontos kérdéseket, mint Németország egyesítése és a német békeszerződés megkötése, azzal, hogy hangsúlyozta az angol kormány hűségét a Nyugat-Németországgal szemben vállalt legutóbbi külön-kötelezettségei iránt, az értetlenség zavarát okozta azoknál is, akik beszédében a mai világ nézeteltéréseinek rendezésére irányuló tényleges törekvést szerettek volna látni.

Figyelmet érdemel az a tény, hogy Churchill egyáltalán nem tett említést annak az angol-szovjet kölcsönös segélynyújtási szerződésnek a létezéséről, amelyet 1942-ben Londonban kötöttek egy újabb német agresszió megakadályozása céljából. Ezt a szerződést egyébként mind a Szovjetunió, mind Anglia biztonsága megerősítése érdekében kötötték és teljes összhangban áll a német kérdéssel foglalkozó legfőbb nemzetközi okmányokkal, többek között a potsdami megállapodással. Churchill érintette beszédében az osztrák kérdést, rámutatva, hogy az osztrák államszerződés megkötése szíven előmozdítaná a jelenlegi nemzetközi helyzet feszültségének megszüntetését. Ezzel kapcsolatban alá kell húzni, hogy az osztrák államszerződés kérdésében a döntés elhuzódásáért közvetlen felelősség terheli az Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország kormányát, amelyek nemcsak komoly ingadozást mutattak, hanem egyenesen el is fordultak a négy hatalom között korábban összehangolt állásfoglalástól.

A dolog odáig fajult, hogy a három nyugati hatalom elutasította az osztrák államszerződésnek azt a szövegét, amelyben hosszas tárgyalások után majdnem teljesen megegyezett a négy hatalom./folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 23. kiadás

1953.május 24.

15 óra 10 perc

/A jelenlegi nemzetközi helyzetről...9.folyt./ T pi/Vl/1a Kor

A szerződés összehangolt szövegével szembeállították a Szovjetunió közreműködése nélkül kidolgozott saját, ugynevezett "rövidített szerződést", amely durván sárba tiporja a Szovjetunió jogait, valamint az osztrák nép demokratikus jogait.

Mindez megmutatja, kitől függ az osztrák államszerződés megkötésének útjában álló akadályok kiküszöbölésének lehetősége.

Az alsóházi vita során több képviselő felhívta a figyelmet arra, hogy a brit miniszterelnök egész beszámolójában nem tett említést Kínáról. Ennek a megjegyzésnek volt alapja.

Az a tény, hogy a kínai nép rálépett a társadalmi fejlődés széles útjára, lényeges változást jelentett az egész nemzetközi helyzetben. Ez magától értetődő módon nem kerülhetett el a brit miniszterelnök figyelmét. Ha Churchill azuttal nem érintette Kína kérdését, Attlee, a labouristák alsóházi vezére emlékeztetett arra, hogy nem szabad sennibe venni a nagy Kínai Népköztársaság törvényes jogait és érdekeit.

"Kinának - mondotta Attlee - el kell foglalnia jogos helyét a Biztonsági Tanácsban. Minden arra mutat, hogy Kína valóban tényleges hatalommá nőtte ki magát. Joga van ahhoz, hogy az öt nagy egyike legyen." Ez a megállapítás természetesen nem Attleecnek a kommunizmus iránt táplált rokonszenvére támaszkodik, anivel talán csak McCarthy gyanúsíthatta meg őt, hanem Anglia reális gazdasági érdekeire, amelyek, mint ismeretes, a politikai érdekek alapjai. Attlee igen ésszerűen fejtegeti, miért érdekelt Anglia a Kínával való viszony rendezésében. Hangsúlyozza, hogy Angliának az Egyesült Államokkal folytatott kereskedelem fokozásához renégyei erősen megcsappantak, az Egyesült Államok "segélye" pedig nem képes jövétenni a kereskedelem hanyatlásából származó kárt. "Kereskedelmet, nem segélyt" - ezt az álláspontot védelmezi Attlee, s ezt az álláspontot ésszerűnek kell elismerni Anglia és nemcsak Anglia létérdekei szempontjából.

/folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 24. kiadás

1953. május 24.

N^ora 10 perc

/A jelenlegi nemzetközi helyzetről...10.folyt./ T pi/Vl/ln Kor

Attlee eléggé keserűen rója meg a kongerantuli szövetségeket:
"Állandóan unszolnak bennünket, hogy ne keressünk Kinével -
még olyan cikkekben sem, amelyeknek alig van köze a háborúhoz.
Nekünk épp annyira életbevágó érdekünk, hogy rendeződjen a kínai
ügy, mint bármely más országnak."

Egy másik tekintélyes labourista, Bevan, a
labourista párton belüli fellépő ellenzék vezére, nemrégiben nyi-
latkozott, amelyek még jobban hangsúlyozzák a Nagy-Bri-
tannia és Kína közötti viszony problémája megoldásának halasztha-
tatlanságát.

Lehet, hogy Churchill kommunistaellenes ér-
zületében nem marad el Nyugat néhány más államférfia mögött, akik
"Moszkva kezét" látják a gyarmati és félgyarmati népek összes nem-
zeti-felszabadító mozgalmában. Mint azonban beszédéből kitü-
nik, nem hagyta szabadjára ezt az erzületét. Ezt bizonyítja töb-
bek között a következő kijelentése: "Meg kell mondanom, hogy vé-
leményem szerint - bátorkodom kinondani véleményemet - a Viet-
ninh csapatainak a sziáni határ felé irányuló váratlan előretöré-
se nem kell hogy annak a következtetésnek levonására készítsen
bennünket, miszerint a szovjetek által sugalmazott lépésről van
szó." Minél több nyugati államférfi fog szólni az egyre erősödő
ázsiai vagy a földkerekség bármely más részén kibontakozó nemze-
ti és nemzeti-felszabadító mozgalmak okainak értékelésénél a va-
lóságos tényekkel, annál nagyobb lesz a kilátás a kölcsönös meg-
értésre "Nyugat" és "Kelet" között, annál több lehetőség lesz a
felesleges bonyodalmak és várontások elkerülésére.

Meg kell jegyezni, hogy Churchill a burzsoá
államok néhány más vezetőjétől eltérően nem szorítkozott álta-
lános kijelentésekre a nemzetközi viszonyokban fennálló nézetel-
térések békés rendezésének kívánatosságáról. Építő javaslatokat
terjesztett elő a nemzetközi helyzet megérlelődött kérdései meg-
vizsgálásának nédszereire.

/folyt. köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 25. kiadás

1953. május 24.

15 óra 45 perc

A jelenlegi nemzetközi helyzetről...ll.folyt./ T pi/Vl/1a Kor

Churchill kijelentette, hogy "hosszas halogatás nélkül össze kell ülnie a legmagasabb színvonalu értekezletnek a vezető hatalmak között" és hogy "ezen az értekezleten lehetőleg minél kisebb szánu hatalomnak és szenélynek kell részt vennie. Ennek a találkozóknak bizonyos mértékben nem-hivatalosnak és még nagyobb mértékben titkosnak és zártnak kell lennie."

Amint látható, Churchill nem követi néhány más államférfi példáját, nem kapcsolja össze az értekezlet összehívásáról szóló javaslatát bizonyos előzetes kötelezettségekkel egyik vagy másik fél számára.

A nemzetközi viszonyok terén hosszú éveken át szerzett gazdag tapasztalatok nyilvánvalóan megóvják Churchillt attól az elemi tévedéstől, hogy békés viszonyok között az egyik fél diktálhatja a másik félnek - még hozzá olyan félnek, mint a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége - a vitás nemzetközi kérdésekben létrehozandó meggyezés előzetes feltételeit. Churchillnek feltétlenül szánolnia kellett azzal a nemzetközi gyakorlatban általánosan ismert körülménnyel, hogy a tárgyalások előzetes feltételeit csak vagy háboru idején diktálhatja a győztes fél a legyőzött félnek, vagy egyenlőtlen erőviszonyok mellett diktálhatja az erősebb fél, ha valakit ki akar csikarni a gyengébb féltől és utóbbi erejét felülülő háboruval való fenyegetéssel arra akarja kényszeríteni, hogy fogadja el a diktált "béke"-feltételeket. Nem szabad megjegyzés nélkül hagyni annak a javaslatnak fontosságát, amelyet Winston Churchill terjesztett elő, s amely nyilvánvalóan a vezető államférfiak között a közelgő múltban lezajlott közvetlen találkozók tapasztalataira támaszkodik. E javaslat számos országban élénk pozitív visszhangra talált, s ez a tény megerősíti jelentőségét.

Ily módon az a Churchill beszédébe foglalt felhívás, hogy rendezzék legalább a néhány legfőbb problémát és ezzel enyhítsék a nemzetközi helyzet élességét, a jelenlegi körülmények között teljesen időszerű./folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 26. kiadás

1953. május 24.

16 óra 15 perc

/"A jelenlegi nemzetközi helyzetről...12.folyt./ T pi/Vl/ln Kor

Május 13-án látott napvilágot az Egyesült Államok külügyminisztériumának nyilatkozata a brit miniszterelnök beszédéről, emellett Eisenhower elnök közölte, hogy helyeselte e nyilatkozat szövegét.

Az Egyesült Államok külügyminisztériumának nyilatkozata nem tagadja a Churchill által javasolt szűk kör értekezlet megszervezésének lehetőségét az államférfiak között, azonban újból felveti azoknak az előzetes feltételeknek ismert eszméjét, amelyeket - nem tudni miért - egyoldalúan a Szovjetunióval szemben állítják fel. Mint kiderül, a Szovjetunióknak még tennie kell valamit a penninszoni tárgyalások sikeressége és az osztrák államszerződés kérdésének eldöntése érdekében, jóllehet az összes történetek után egészen nyilvánvaló, hogy mindkét esetben nem a Szovjetunió mellett a dolog, hanem az Egyesült Államok és Anglián, amelyek még nem vállaltak "igazságos" részt sem az egyik, sem a másik esetben.

Amint a sajtóvisszhangokból, valamint az Egyesült Államok külügyminisztériumának nyilatkozatából kitűnik, Churchill álláspontját, amelyet Anglia politikai pártjainak tekintélyes képviselői támogatnak, az Egyesült Államok bizonyos felelős köreiből "tartózkodóan", sőt "hidegen" fogadták. Lehetséges, hogy az Anglia és az Egyesült Államok államférfiai között mutatkozó bizonyos nézeteltérés a közöttük egyre világosabban kirajzolódó gazdasági ellentétekkel magyarázható, ami nem csak névtelenben összefügg az Egyesült Államok nerez állásfoglalásával a nyugat-európai országok kereskedelmének korlátozása terén.

Ami pedig a Szovjetuniót illeti, emellett, hogy a szovjet közvélemény negatív álláspontra helyezkedett Churchill fentebb már részletezett több konkrét javaslatával szemben, mind emellett érdeklődéssel fogadta beszédének néhány építő mozzanatát. A jövő megmutatja, mennyire fejezik ki ezek a mozzanatok a Churchill vezetés alatt álló angol kormány tényleges szándékait.

Be kell ismerni, hogy már vannak olyan tünetek, amelyek szükségképpen az óvatosság érzését öbresztik fel a vonatkozásban a szovjet emberekben és a béke ügyét védő nemzetközi körökben./folyt.köv./

M T I K Ü L F Ö L D I H I R E K

K 27. kiadás

1953. május 24.

16 óra 35 perc

1/4 jelenlegi nemzetközi helyzetről...13.folyt./ T pi/Vl/ln Kor

A három hatalom - az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország - kormányfőinek tervezett találkozájáról van szó, amely állítólag a közös irányvonal vagy az összeegyeztetett állásfoglalás kidolgozását célozza a nagyhatalmak esetleges tárgyalásai esetére. Ha ez így van, ez azt jelenti, hogy a nyugati hatalmak továbbra is folytatni szándékoznak egymásközötti elszigetelt tárgyalásukat a Szovjetunió rovására.

Ez ugyanakkor azt jelenti, hogy Churhill valójában már visszalépett a "legmagasabb színvonalu értekezlet" összehívásáról szóló javaslatának ha nem is a szövegétől, a szellemétől azonban mindenesetre, mivel ilyen értekezletre, amennyiben a Szovjetunió részvételéről is szó van, csakis abban az esetben kerülhetne sor, ha a felek mindenféle előzetesen lerögzített követelések nélkül jönnek az értekezletre. A három hatalom vezetői tervezett találkozájának viszont nyilvánvalóan az a célja, hogy ilyen követeléseket dolgozzon ki a Szovjetunió elé való terjesztés céljából. Ugyanakkor a tervezett előzetes háromhatalmi értekezlet folytatását jelenti annak a régi, semmivel sem indokolt irányvonalnak, hogy az ideológia és a társadalmi-politikai rendszer elvei alapján szembesítják egymással az államokat. Magától értetődő, hogy a nyugati hatalmak csoportjának újabb összehozása nemcsak hogy nem mozdítja elő a nemzetközi helyzet enyhülését, hanem ellenkezőleg, nemzetközi viszonyok terén uralkodó feszültség további fokozódásához is vezethet.

Egészen nyilvánvaló, hogy bármennyire különböznek is egymástól az egyes államok társadalmi rendszerei, számos olyan létfontosságú nozzanat van, amelyekben ezen államok népeinek érdekei megegyeznek. E létfontosságú nozzanatok közé tartozik mindenekelőtt a béke, a népek kereskedelmi-gazdasági és kulturális együttműködésének fejlesztése.

A Szovjetunió mindig kész teljes komolysággal és lelkiismeretességgel megvizsgálni minden olyan javaslatot, amely a béke biztosítására, az államok között mind átfogóbb gazdasági és kulturális kapcsolatok megteremtésére irányul.

/MTI/

R

MTI KÜLFÖLDI HIREK

K 28. kiadás 1953. május 24. 10 óra 30 perc

Guy Mollet visszaadta a kormányalakítási megbízást

8 Kt/Mh

Y-Zsu

12

P á r i z s, 1953. május 24. /MTI/

Az "AFP" jelenti, hogy Guy Mollet, a Francia Szocialista Párt főtitkára Auriol köztársasági elnökkel vasárnap reggel folytatott megbeszélése után visszaadta a kormányalakítási megbízást.

Az "AFP" újabb jelentése arról számol be, hogy Auriol a gaullisták parlamenti csoportjának elnökét, Diethelmot kérte fel a kormány megalakítására. A jelentés szerint Diethelm hétfőn délután ad választ a köztársasági elnöknek.

- . -

Az Olasz Mezőgazdasági Munkások Szövetségének felhívása a parasztokhoz.

T-32 Lj/te/Mh Kt R ó m a, 1953. május 24. /TASZSZ/
13

Az Olasz Mezőgazdasági Munkások Szövetségének titkársága felhívást intézett a parasztokhoz. Felszólította őket, szavazzanak a haladó pártokra, amelyek a parasztok érdekeit védik.

A felhívás vázolja a mezőgazdaság dolgozóinak súlyos életkörülményeit és hangsúlyozza, hogy az alkotmánynak a földtulajdon terjedelme korlátozásáról szóló rendelkezései értelmében körülbelül négymillió hektár földet lehetne szétosztani a földnélküli parasztok között. Viszont a kormány az úgynevezett "földreform" keretében eddig mindössze körülbelül 200.000 hektárt osztott ki.

"A Kereszténydemokrata Párt és csatlósai R
- folytatódik a felhívás - uralmuk öt esztendeje alatt megszegték minden kötelezettségüket és ígéretüket, amelyet 1948-ban tettek és nyíltan elősegítették a nagybirtokosok parasztellenes politikáját. A Szövetség a népellenes politika megakadályozás érdekében felszólít minden parasztot, hogy szavazzon a dolgozó pártjaira." /MTI/

- . -

K 29. kiadás

1953. május 24.

óra perc

Ünnepség Pekingben Tibet békés felszabadításának második
évfordulója alkalmából

14

U F6/b6/Mh Kt

P e k i n g, 1953. május 24. /Uj Kina/

4

A kínai központi népi kormány mellett működő Nemzetiségi Ügyek Bizottsága szombaton ünnepséget rendezett a Tibet békés felszabadítására irányuló intézkedésekről szóló szerződés aláírásának második évfordulója alkalmából.

Az Ünnepség 250 meghívott vendége sorában ott volt Li Vej-han, a Nemzetiségi Ügyek Bizottságának vezetője; Csang Kuo-hua tábornok, a népi felszabadító hadsereg tibeti katonai övezetbeli egységeinek parancsnoka; Fan Ming tábornok, a népi felszabadító hadsereg tibeti katonai övezetbeli egységeinek helyettes politikai megbízottja; Rompa Nongjelvongndi, a dalai láma pekingi hivatalának vezetője; Lovong, a pancsen láma pekingi hivatalának vezetője; Burhan, a Hszinosiang-i tartományi népi kormány elnöke és sokan mások.

Li Vej-han ünnepi beszédében hangsúlyozta: "Tibet két évvel ezelőtt történt békés felszabadítása óta minden téren sikert és fejlődést mutathat fel. Tibet belsőleg egységes, teljes az egység a dalai láma és pancsen láma között, a kínai népi felszabadító hadsereg tibeti csapatai és a tibeti nép, valamint a helyi kormány között. Megsemmisítették az imperialista terveket, megszüntették az imperialisták szabotázs-cselekményeit és továbbfejlesztették a Nagy Haza védelmét. Javulás mutatkozik a tibeti nép gazdasági és kulturális életében is. Mindezek az eredmények elsősorban Kína összes népei, a Kínai Kommunista Párt és a központi népi kormány nagy vezére, Mao Ce-tung/bölcs vezetésének köszönhetőek. Ezekben az eredményekben azonban/része van a dalai láma és a pancsen láma, valamint a népi felszabadító hadsereg tibeti egységei és a tibeti nép fáradásainak is" - hangsúlyozta Li Vej-han.

/ jelentős

Rompa Nongjelvongndi és Lovong a tibeti nép nevében mély nagyrabecsülésüket fejezték ki Mao Ce-tung elnök, a Kínai Kommunista Párt és a központi népi kormány iránt, majd beszámoltak Tibetnek az elmúlt két év során politikai, gazdasági és kulturális téren elért eredményeiről. /MTI/

D

MTI KÜLFÖLDI HIREK 22 605 p

K 30. Híradás 1953. május 24. óra perc

A koreai néphadsereg főparancsnokságának május 24-i hadi-
jelentése

T-71/14/te/Mh Kt P h e n j a n, 1953. május 24. /TASZS/
15

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság nép-
hadseregének főparancsnoksága május 24-én közölte, hogy az
elmúlt nap folyamán minden frontszakaszon csekély jelentő-
ségű harcok folytak.

A néphadsereg légvédelmi egységei május 24-én
két ellenséges repülőgépet lelőttek, hatot pedig megrongáltak.
/MTI/

D

V é g e